

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 253/2025
24.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у поступку предлагача - повериоца Републике Србије, Привредног суда у Београду, кога заступа Државно правобрнкалаштво са седиштем у Београду, по предлогу за покретање стечајног поступка над противником предлагача – дужником „ТЕЛЕПАРТНЕР“ ДОО Јагњило, чији је пуномоћник Александар Зиројевић, адвокат из ..., одлучујући о захтеву Привредног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 24.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Привредног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда Ст 79/2025.

Образложење

Привредни суд у Београду доставио је Врховном суду захтев у форми решења Ст 79/2025 од 21.06.2025. године, којим је усвојио предлог за делегацију надлежности противника предлагача садржан у поднеску од 10.06.2025. године, јер сматра да су испуњени услови за делегацију надлежности по захтеву противника предлагача.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда на основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да захтев није основан.

Чланом 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози, док је ставом 7. прописано да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана, одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду наведену законску одредбу, наводе из захтева и предлога за делегацију надлежности, по оцени Врховног суда нису испуњени услови за делегацију другог стварно надлежног суда, прописани чланом 62. став 1. ЗПП. У конкретном случају

је предлагач Република Србија, Привредни суд у Београду поднео предлог за покретање стечајног поступка против стечајног дужника „ТЕЛЕПАРТНЕР“ ДОО Јагњило наводећи да стечајни дужник, у смислу члана 11. став 2. тачка 1) Закона о стечају има трајнију неспособност за плаћање, пошто је потпуно обуставио сва плаћања у непрекидном трајању дужем од 30 дана, да је стечајни дужник таксени обвезник, да је у непрекидној блокади рачуна од 04.03.2020. године и да на дан 14.04.2025. године има неизмирена потраживања по основу неплаћених такси у укупном износу од 7.768.126,56 динара. Имајући у виду својство предлагача, врсту потраживања (судске таксе), као и да је за суђење у споровима који настану у току и поводом стечајног поступка искључиво месно надлежан суд који спроводи стечајни поступак (члан 58. ЗПП), то следи да нису испуњени услови да се одреди да у овом предмету поступа други стварно надлежни суд. Не постоји конфузија између предлагача и поступајућег суда по предлогу за покретање стечајног поступка. Осим тога, ради се о поступку током и поводом стечајног поступка за који је искључиво месно надлежан суд који спроводи стечајни поступак.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 62. став 7. ЗПП.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић